

A Lélek és az Ige

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: Zsoltárok 119:160; János 17:17;

1Korinthus 2:9-13; 2Péter 1:19-21

„A teljes írás Istentől ihletett és hasznos a tanításra, a feddésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre, hogy tökéletes legyen az Isten embere, minden jó cselekedetre felkészített” (2Tim 3:16-17).

A Biblia a következőt mondja magáról: *„A teljes írás Istentől ihletett és hasznos a tanításra, a feddésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre, hogy tökéletes legyen az Isten embere, minden jó cselekedetre felkészített” (2Tim 3:16-17).* A Szentírás betölti ezt a szerepet, mert Isten Igéje, amit a Szentlélek nyilatkoztatott ki az emberiség számára. A Bibliában a Szentlélek Isten akaratát tárja fel előttünk, és világossá teszi, hogyan éljünk olyan életet, ami kedves a szemében.

A Szentlélek azonban nemcsak a régmúltban, a Biblia keletkezésekor volt tevékeny, hanem ma is sokféleképpen közli velünk Isten Szavát. A legfontosabb talán az, amikor olvassuk az Igét és helyesen értelmezzük. Ehhez van szükségünk a Szentlélekre. Ugyanez az isteni Lélek ébreszti bennünk a vágyat, hogy magunkba szívjuk Isten Szavát és ahhoz szabjuk az életünket. Így munkálkodik a Lélek az írott Igén keresztül, hogy új teremtéssé tegyen bennünket Krisztusban.

Ezen a héten a Szentlélek munkájának azt a területét fogjuk tanulmányozni, ami a Szentíráshoz kapcsolódik.

A SZENTLÉLEK ÉS A KINYILATKOZTATÁS

Hogyan biztosítja Isten, hogy akarata pontosan eljusson a bűnös emberekhez? A Szentlélek kétféle tevékenysége révén, azaz a kinyilatkoztatás és az ihletés által. A kinyilatkoztatás folyamatában emberként rajtunk kívül álló segítségre vagyunk utalva, hogy kijelentést kapjunk olyan dolgokról, amelyekről teremtményként, ráadásul bűnösként magunktól nem is tudnánk. Ezért a Szentlélek tanít meg olyan igazságokra, amelyeket ismernünk kell (lásd pl. Dán 2:19-23), és amelyeket természetes eszközök által nem tanulhatnánk meg.

A kinyilatkoztatás az a folyamat, amivel Isten közli akaratát az emberekkel. A kinyilatkoztatás szóhoz társuló alap gondolat a leleplezés vagy felfedés, vagyis annak megtalálása, ami korábban rejtve volt. Halandóként, bűnösök lévén szükségünk van az ilyen kinyilatkoztatásra, hiszen a bűn miatt elszakadtunk Istentől, és tudásunk arra korlátozódik, amit magunktól meg tudunk tanulni. Ha Isten akaratának megismeréséről van szó, abban csakis tőle függünk, csakis rá támaszkodhatunk. Isten kinyilatkoztatásától függünk, mert az ember nem isten, és csak nagyon korlátozott tudás áll róla rendelkezésünkre.

Olvassuk el 2Pt 1:19-21 verseit! Mit mond el ez a szakasz a Biblia prófétai üzenetének eredetéről? Mit árul el a Szentírás tekintélyéről üzenetének isteni eredete?

Péter apostol szerint az Ószövetség prófétai üzenete nem emberi eredetű. A prófétákat oly módon ihlette a Szentlélek, hogy üzenetük tartalma Istentől származott. Ezek az emberek nem maguk találták ki az üzeneteket, ők csak a közvetítők voltak, nem pedig a szerzők. Péter nagyon céltudatosan hangsúlyozta a próféciák Szentlélektől ihletett voltát: emberek írták le azokat, de *„sohasem ember akaratából származott a prófécia”* (2Pt 1:21, ÚRK). Életünkre gyakorolt végső tekintélyét éppen az Istentől való származásának köszönheti.

Isten emberek által közölte üzenetét a világgal. Hogyan használhat bennünket a Szentlélek arra, hogy valami hasonlót tegyünk – nem a Szentírás részeinek leírásával, hanem annak hirdetésével, amit már megírtak?

A SZENTLÉLEK ÉS AZ IHLETÉS

Az ihletés szót annak ábrázolására használjuk, ahogyan Isten a Szentlélek munkája által befolyásolta az embereket üzenete átadására. A Szentléleknek az ihletés folyamatában végzett tevékenysége ad magyarázatot arra, hogy az igazság szempontjából miért van alapvető egység a Szentírás összes könyve között. Mivel a Szentlélek az igazság Lelke (Jn 14:17; 15:26; 16:13), képes elvezetni minden igazságra.

Olvassuk el 5Móz 18:18, Mik 3:8, 1Kor 2:9-13 és 2Pt 1:21 verseit! Mit mondanak el ezek az igeversek a Biblia íróiról, és arról, hogyan vett részt Isten a Biblia létrejöttében?

„...a Szentlélektől indítatva szóltak” (2Pt 1:21) – ez a kifejezés elég szemléletesen írja le a Szentlélek szerepét, amit az ihletés folyamatában betöltött. 1Kor 2:9-13 verseiben Pál apostol neki tulajdonítja a kinyilatkoztatást és az ihletést is. Elmondja: Isten az apostoloknak kinyilatkoztatta a rejtett dolgokat, amelyeket szem nem látott (9. vers). Megkapták „az Istenből való Lelket, hogy megismerjük azokat, amiket Isten ajándékozott nekünk” (1Kor 2:12, ÚRK). Azután a 13. versben az ihletés témájáról írva kifejti: „Ezeket hirdetjük is, de nem oly beszédekkel, melyekre emberi bölcsesség tanít, hanem amelyekre a Szentlélek tanít, lelkiekhez lelkieket szabva” [az angol fordítás szerint: lelki gondolatokhoz lelki szavakat szabva]. Pálnak semmi kétsége sem volt az általa hirdetett dolgok forrását, illetve tekintélyét illetően. Habár a Biblia sok részét Isten közvetlen, természetfeletti kinyilatkoztatásának eredményeként írták le, nem minden résznél történt ilyen jellegű kinyilatkoztatás. Isten időnként arra készítette a Biblia íróit, hogy tegyék alapos, személyes vizsgálat tárgyává a dolgokat, vagy használjanak egyéb, létező dokumentumokat (Józs 10:13; Lk 1:1-3), és így tárják fel, közöljék üzenetét. Kijelenthetjük, hogy a Biblia minden része Isten kinyilatkoztatása és ihletése nyomán született (2Tim 3:16). Ezért állítja Pál: amiket régen megírtak, a mi tanulságunkra írták meg, hogy „az Írások vigasztalása által reménységünk legyen” (Róm 15:4, ÚRK). A minden nyelven értő és azokat megalkotó Isten képessé tesz kiválasztott embereket arra, hogy emberi szóval, megbízható, hiteles módon közöljék az ihletett gondolatokat.

„Istennek tetszett, hogy igazságát emberi eszközök útján közölje a világgal, és Szentlelke által képessé és alkalmassá tett embereket erre a munkára. Ő irányította gondolataikat mondani- és írnivalójuk kiválasztásakor. A kincset földi edényekbe rejtette, de az így is mennyei kincs” (*Szemelvények Ellen G. White írásából*. 1. köt. Budapest, 1999, Advent Kiadó, 24. o.).

A SZENTLÉLEK ÉS A SZENTÍRÁS MEGBÍZHATÓSÁGA

A kinyilatkoztatás természetfeletti cselekedet, aminek a révén Isten közli az igazságot az emberekkel, az ihletés által pedig a Szentlélek őrzi mindannak megbízható voltát, amit az emberi szerzők leírtak, hogy szavaik Isten jóváhagyását viseljék magukon. Isten gyűlöli a hamis tanúskodást (2Móz 20:16), nem képes hazudni (Zsid 6:18). Ő az igazság Istene (Zsolt 31:6; Ézs 65:16) és a Szentírás az igazság Lelkének nevezi a Szentlelket (Jn 14:17).

Olvassuk el Zsolt 119:160 versét! Mit tanít ez az igevers mindarról, amit Isten kinyilatkoztat számunkra?

Mit mond Jézus az Isten Igéjéről Jn 17:17 versében?

Isten Igéje megbízható és teljes elfogadást érdemel. Nem dolgozunk, hogy ítéletet üljünk a Szentírás felett, sokkal inkább annak van joga megítélni bennünket. *„Mert Isten beszéde élő és ható, és élesebb minden kétélű kardnál, és elhat a szívnek és léleknek, az ízületeknek és a velőknek megoszlásáig, és megítéli a szív gondolatait és szándékait”* (Zsid 4:12, ÚRK).

A Bibliát olyan személyek írták le, akik eltérő időben, helyen és kultúrák idején éltek (hogyan is lehetett volna másként?), ez azonban nem lehet ürügy arra, hogy felhígítsuk vagy figyelmen kívül hagyjuk a Biblia nekünk szóló üzenetét. Ha valaki kinyitja ezt az ajtót, akkor ezzel aláveti a Bibliát az emberi elgondolásoknak és annak, hogy az ember miként értelmezi és határozza meg, mi az igazság. Az eredmény pedig az, hogy sokan – bár vallják, hogy hisznek a Bibliában – megkérdőjelezzik a hat napos teremtést, a világszéles vízözönt, Jézus szüztől való születését, testben történt feltámadását vagy a Megváltó szó szerinti, valóságos második eljövetelét. Ez csak egy néhány példa arra, hogy a tévedő emberek miként ítéleznek a Szentírás felett és vetik el annak igazságait. Nem olyan út ez, amire bármelyikünknek is rá kellene lépni!

Miért kulcsfontosságú, hogy a saját ítéletünket vessük alá Isten Igéjének, és ne fordítva?

A SZENTLÉLEK MINT TANÍTÓNK

A Szentlélek nemcsak az írott Ige átadásának eszköze, hanem segít azt helyesen meg is érteni. Az ember elméje elhomályosult az igazság megértésére, természetétől fogva elidegenedett Istentől (Ef 4:18). Tehát ugyanaz a Lélek tesz képessé az Ige megértésére, aki kinyilatkoztatta és ihlette Isten Szavát. Nem az a gond, hogy a Biblia érthetetlen könyv lenne, hanem az, ahogyan bűnös természetünk Istenhez viszonyul, aki önmagát nyilatkoztatja ki a Bibliában.

A Szentlélek tanítómester; vágyik rá, hogy elvezessen a Szentírás mély megértésére, mi pedig örömmel értékeljük annak üzenetét. Ő irányítja figyelmünket Isten Szavára és friss rálátást ad annak igazságaira, hogy életünket a hűség és az engedelmesség jellemezze. Ez azonban csak akkor történhet meg, ha alázatos és tanítható lelkülettel közelítünk a Bibliához.

Olvassuk el 1Kor 2:13-14 verseit! Pál apostol szerint mennyire szükséges a lelki dolgokat lelkiképpen értelmezni?

A Biblia megértése tekintetében teljes mértékig a Szentlélektől függünk. A Szentlélek nélkül nem fogjuk fel a Szentírás szavainak lelki jelentését, csakis a szavak értelmét. Továbbá, mivel bűnös emberek vagyunk, természetünk gyakran ellenkezik Isten igazságával, nem azért, mintha nem értenénk, hanem mert nehezünkre esik követni. A Szentlélek nélkül nem vonzódunk Isten üzenetéhez. Nem érzünk reményt, nincs bizalmunk és nem viszonyulunk szeretettel az Igéhez. Amit a Szentlélek hoz az életünkbe, az összhangban áll a Bibliában már kinyilatkoztatott igazsággal.

„A Biblia tanításaival kapcsolatos sok, egymásnak ellentmondó vélemény nem abból ered, hogy a Biblia üzenete homályos volna, hanem az értelmezők vakságából és előítéleteiből adódik. Emberek elutasítják a Biblia világos kijelentéseit, mert saját torz magyarázataikat akarják követni” (Ellen G. White cikke, *The Advent Review and Sabbath Herald*, 1885. január 27.). Előfordult-e, hogy egyéni büszkeségünk akadályozta a Szentírás igazságának önmagunkra való alkalmazását? Mely területeken gátolják saját vágyaink, hogy Isten akaratát kövessük? Hogyan tanulhatunk meg mindent alárendelni Istennek?

A SZENTLÉLEK ÉS AZ IGE

A Szentlélek, aki kinyilatkoztatta és ihlette a Bibliát, hogy üzenete eljusson az emberekhez, sohasem fog Isten Szavával ellentétesen vezetni.

Olvassuk el Jn 5:39, 46-47 és Jn 7:38 verseit! Milyen tekintélyre utal Jézus ezekben az igeversekben? Hogyan erősíti meg a Biblia azt, hogy Jézus a Messiás?

Sokan állítják, hogy különleges „kinyilatkoztatásokat” és utasításokat kaptak a Szentlélektől, amelyek szöges ellentétben állnak a Biblia tiszta üzenetével. Az ő szemükben a Szentléleknek nagyobb a tekintélye, mint Isten Igéjének. Amikor Isten ihletett Szavát semmibe vesszük és tiszta üzenetét megkerüljük, veszélyes területen járunk, és már nem követjük Isten Lelkének vezetését. A Biblia az egyetlen lelki védőpajzsunk. Egyedül a Szentírás hitünk és gyakorlatunk megbízható mércéje.

„A Szentlélek a Szentírás útján szól az elménkhez, és az igazság bélyegét nyomja rá a szívünkre. Így tárja fel a tévedésünket és űzi ki azt a lelkünkéből. Krisztus az igazság Lelkével, aki az Isten szava által munkálkodik, von bennünket, az Ő választott népét, oltalma alá” (Ellen G. White: *Jézus élete*. Budapest, 2010, Advent Kiadó, 577. o.).

„Isten nem a Biblia helyettesítésére adta – és nem is adhatja – Lelkét, hiszen a Szentírás világosan kijelenti, hogy Isten Igéje minden tanítás és ismeret próbája” (Ellen G. White: *A nagy küzdelem*. Budapest, 1985, H. N. Adventista Egyház, 11. o.).

Isten soha nem az Ige helyettesítésére adta a Szentlelket. Ellenkezőleg: Ő mindig a Bibliával összhangban és azon keresztül cselekszik, ezáltal teszi a Bibliát a hiteles, biblikus lelkiség egyetlen mércéjévé. Biztosak lehetünk abban, hogy amikor valaki Isten Igéjével ellentétes dolgokat állít, nem az igazságot szólja. Emberként nem tudjuk megítélni a szívet vagy annak indítékait. Kizárólag a teológiát tudjuk megítélni, annak pedig egyetlen mércéje az Isten Igéje.

Említsünk néhány példát arra, hogy milyen tanításokat próbálnak emberek terjeszteni az egyházban, amelyek egyértelműen ellentétesek Isten Igéjével? Hogyan kell viszonyulnunk 1) az emberekhez, akik hirdetik ezeket a tévtanításokat; 2) valamint magukhoz a tévedésekhez?

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA:

Olvassuk el Ellen G. White: *A nagy küzdelem* (Budapest, 1985, H. N. Adventista Egyház, 528-536. o.) című könyvéből „A Szentírás védőbástya”, valamint a *Jézus élete* (Budapest, 2010, Advent Kiadó, 569-588. o.) című könyvéből a „»Ne nyugtalanodjék a ti szívetek!«” című fejezeteket!

Gondoljunk olyan igazságokra, amelyekről csak azért tudunk, mert Isten kinyilatkoztatta azokat számunkra a Bibliában! Gondoljunk például a teremtésre! Mekkora ellentét van például az Isten Igéje által tanított teremtéstörténet és az emberi tanítás között, amit manapság modern evolúciós szintézisnek vagy neo-darwinizmusnak neveznek! Figyeljük meg, mekkora az emberi tévedés! Vagy gondoljunk Jézus második eljövetelére és a halottak feltámadására a vég idején! Olyan igazságok ezek, amelyeket magunktól nem találhatnánk ki. Istennek kellett ezeket kinyilatkoztatnia, amit meg is tett a Szentlélek ihlette Szentírásban. A legfontosabb igazság pedig az, hogy Jézus Krisztus meghalt a bűneinkért, és a belé vetett hit, valamint az értünk elvégzett megváltói cselekedetei által üdvözülhetünk. Ez is olyan igazság, amit sosem találhatnánk ki csak úgy magunktól. Csupán azért tudunk minderről, mert Isten kinyilatkoztatta számunkra. Gondoljunk más igazságokra, amelyeket kizárólag azért ismerünk, mert Isten Igéje kijelentette! E fontos igazságokat egyedül a Bibliában találjuk meg. Ezek szerint mennyire legyen központi szerepe Isten Igéjének az életünkben?

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

1. Miért biztosabb vezető lelki kérdésekben a Biblia a szubjektív megérzéseinknél? Milyen következményekkel jár, ha nem fogadjuk el a Bibliát mérceként, aminek alapján megpróbálunk minden tanítást, még saját lelki tapasztalatainkat is?

2. Az „igazság” szót gyakran halljuk különböző összefüggésben. A szombatiskolai tanulmány átvételekor beszéljünk az „igazság” fogalmáról, nemcsak abból a szempontból, hogy mi igaz és mi nem, hanem mikor mondunk valamit igaznak. Mit jelent az, hogy valami „igaz”?

3. Hogyan reagáljon az egyház/a gyülekezet arra, ha valaki állítja, hogy „új világosságot” kapott?

4. Beszéljünk a Bibliában szereplő teremtéstörténet és a világ által hirdetett eredetelmélet közötti óriási különbségről! Szöges ellentétben áll a bibliai üzenettel az evolúciós elmélet legutóbbi változata, amit az emberi bölcsesség tanít. Ezek szerint miért kell mindenekfelett bízunk a Bibliában?

A SZENTLÉLEK ÍGÉRETE

„A Vigasztaló pedig a Szentlélek, akit az én nevemben küld az Atya, az majd mindenre megtanít titeket, és eszetekbe juttatja mindazokat, amiket mondtam nektek” (Jn 14:26)!

„A Szentlélek ígérete nem korlátozódik sem korra, sem fajra. Krisztus kijelentette, hogy Lelkének isteni befolyása követőivel lesz a világ végezetéig. Pünkösd napjától a jelen időig el is küldte a Vigasztalót mindazoknak, akik Krisztust elfogadták személyes Megváltójuknak, eljött a Szentlélek mint tanácsadó, megszentelő, vezető és tanú. Minél szorosabb kapcsolatban éltek a hívők Istennel, annál világosabban és erőteljesebben tettek bizonyosságot Megváltójuk szeretetéről és megmentő kegyelméről... Angyalok és emberek előtt bizonyították a megváltó szeretet átforgató hatalmát...

A Szentlélek irányítása alatt még a leggyengébbek is Istenben gyakorolt hitük által megtanulták a rájuk bízott erőt tökéletesíteni, hogy szentté, tisztává és nemessé legyenek. Amint alázatosan engedelmeskedtek a Szentlélek átalakító befolyásának, részt kaptak az istenség teljességéből és átforgatódtak Isten képására...

Mivel általa erőt nyerünk, miért nem éhezünk és szomjúhozzuk a Lélek ajándékát? Miért nem beszélünk róla, miért nem imádkozunk érte és miért nem prédikálunk erről? Az Úr készségesebben adja Szentlelkét azoknak, akik neki szolgálnak, mint ahogy a szülők adják jó ajándékaikat gyermekeiknek. Minden munkás naponta könyörögjön Istenhez a Lélek keresztségéért!...

Bárhol legyen is az Istennek szentelt munkás, a Szentlélek vele van. A tanítványokhoz intézett szavak nekünk is szólnak. A Vigasztaló éppúgy a miénk, ahogy az övék. A Lélek adja azt az erőt, mely fenntartja a harcoló és küzdő lelket minden nehézségben, a világ gyűlölete vagy saját hibáinak és tévedéseinek felismerése közepette. Bánatban és szenvedésben, amikor a kilátások sötétnek és a jövő zavarnosnak látszik, elhagyatottnak és gyámoltalannak érezzük magunkat, épp ez az az idő, amikor a Szentlélek hitben elmondott imáinkra megvigasztalja szívünket” (Ellen G. White: *Az apostolok története*. Budapest, 2001, Advent Kiadó, 33-34. o.).